

dag ikke får den behandling og de tilbud, de lovmæssigt har ret til, og vores ankesystem ikke alene på grund af ventelisterne, men også fordi man ikke kan anke det materielle indhold, i en række tilfælde betyder, at borgere bliver afskåret fra de tilbud, de ellers lovmæssigt ville have? Deler ministeren den opfattelse?

Kl. 11.45

(Kort bemærkning).

Socialministeren (Eva Kjer Hansen):

Som jeg allerede har været inde på i min besvarelse, mener jeg ikke, at der er behov for en grundlæggende gennemskrivning omkring retssikkerheden. Jeg mener tværtimod, at vi netop har taget fat i de problemer, der er på området, og det glæder mig, at også hr. Villy Søvndal anerkender, at der faktisk er tale om en reform.

Som jeg sagde, er vores ord for det den lille reform i den store reform, altså i forbindelse med kommunalreformen, og jeg mener faktisk, at det her er et markant fremskridt, fordi vi skaber klarhed over indsatsen for at opfylde borgernes behov. Det styrker i den grad muligheden også for borgeren selv til at gøre sig gældende omkring den hjælp, man får, og det styrker klagesystemets mulighed for at gribe ind på området.

Dertil kommer de nye redskaber, som kommunerne får i forbindelse med kommunalreformen, som jeg bl.a. nævnte i min besvarelse til fru Karen Klint, f.eks. Tilbudsportalen, der giver et overblik, og også VISO som den nye nationale organisation på området, og det vil samlet set betyde en kraftig styrkelse af indsatsen på området.

(Kort bemærkning).

Villy Søvndal (SF):

Det sidste tror jeg desværre ikke at ministeren har ret i. Jeg tror, at det vil være svært at finde én fagperson, der ikke er bundet i ministerkontorerne, som vil mene, at en reform, der indfører så kraftigt et økonomisk incitament, som den nye strukturreform gør, hvor kommunerne fremover skal betale den fulde udgift i de tunge sociale sager 100 pct. op til 800.000 kr., skulle betyde, at det ville blive lettere fremover at få en behandling, der passer til det handicappede barn eller til det barn, der skal anbringes, eller den sindslidende, der skal have et tilbud. Undskyld mig, jeg tror ikke, at der er andre end socialministeren, der tror på det.

Det er jo derfor, at retssikkerhedsdiskussionen bliver så vigtig, for når man laver så kraftigt et økonomisk incitament – og vi har tidligere set, hvor godt kraftige økonomiske incitamenter virker – så kunne man forestille sig, at det blev modvirket af en voldsomt udbygget retssikkerhed, men der forstår jeg, at det ikke er ministerens hensigt.

(Kort bemærkning).

Socialministeren (Eva Kjer Hansen):

Jeg har altså svært ved at følge hr. Villy Søvndals bekymring for kommunalreformen og den totalt manglende anerkendelse af de rigtig gode redskaber, som kommunerne får til deres rådighed. Det er jo helt oplagt, at vi nu får én myndighed, der skal stå for indsatsen på området, vi får den samme myndighed, der både skal handle og skal betale, og det synes jeg hænger jo godt sammen. Og derudover er der refusionsmulighederne ved de meget dyre enkeltssager.

Men samtidig skaber vi jo netop gennemsigthed i afgørelserne, bl.a. med det her lovforslag, men vi skaber jo også overblik og gennemsigthed med hensyn til, hvilke sociale tilbud der er på området. Vi får sikret, at man får mulighed for den optimale rådgivning omkring de mest specialiserede situationer gennem det, at vi får etableret organisationen VISO, som jo så også gør, at man, uafhængigt af hvor man bor i landet, kan få den ypperste rådgivning. Det er da nogle markante forbedringer, der ikke kan andet end at styrke indsatsen på området.

(Kort bemærkning).

Majbrit Berlau (EL):

Nu har jeg jo lige stået og rost ministeren, fordi det så ud, som om ministerens intention var at skabe retssikkerhed på området. Og så bliver jeg frygtelig skuffet, når jeg hører ministerens svar her til hr. Villy Søvndal om, at ministeren ikke finder, at der er brug for en større revidering af lovgivningen på det sociale område med henblik på at have retssikkerhedsbrillerne på. Og det beklager jeg altså meget, i betragtning af at flere af høringssvarene rent faktisk lægger op til, at en sådan en revision nok burde foretages inden for meget kort tid, eftersom der er behov for det.

Så jeg er jo nødt til at trække mine ord tilbage – det er i øvrigt noget, ministeren jo er bekendt med at gøre – om, at ministeren virker som en, der ønsker at have retssikkerheden sat i højsædet.